

SCRISOARE CIRCULARĂ

Octombrie/Decembrie 2014

Cele mai călduroase salutări tuturor fraților și surorilor din întreaga lume în scumpul Nume al Domnului nostru Isus Hristos, cu propriile Lui cuvinte din rugăciunea de Mare Preot:

„Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac”. (Ioan 17:4).

De fapt, a fost planul lui Dumnezeu „...să împace totul cu Sine prin El,... făcând pace prin sângele crucii Lui....”. (Col. 1:19-20a).

Și următorul lucru a devenit adevărat pentru toată veșnicia: *„Prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină...”. (Col. 1:22).*

Biruința Lui este biruința noastră: *„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”. (Col. 2:15).*

„Și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți”. (Evrei 10:13-14).

Învierea Domnului a fost triumful și dovada vizibilă că moartea, iadul și Satana au fost biruiți. În prima sa predică, Petru s-a referit la ceea ce era scris deja în Psalmul 16:8-11: *„Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea”. (Fapte 2:27).*

Domnul cel înviat a putut vesti alor Săi mesajul biruinței: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. (Mat. 28:18).* La răpire, și noi vom striga: *„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”. (1 Cor. 15:57).*

Răscumpărătorul nostru a încheiat lucrarea de răscumpărare așa cum este scris în Isaia 42:1-4 și confirmat în Matei 12:17-21. El nu

va stinge nici fitilul care fumegă până va sfârși toate lucrurile și va face să biruie judecata cu toți biruatorii. Amin.

După slăvita Sa înviere, Domnul nostru a vorbit cu apostolii timp de patruzeci de zile despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu (Fapte 1:1-8) și apoi a fost ridicat dinaintea lor la cer, într-un nor (vers. 9). Imediat după aceea, li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb care le-au spus: „*Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. (vers. 10-11).

Domnul nostru a stat cu ei „...*până în ziua în care S-a înălțat la cer, după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese*”. (Fapte 1:2).

Acolo El a pus accentul pe făgăduința Tatălui (vers. 4-5) și anume, de a fi botezați și umpluți cu Duhul Sfânt și prin aceasta să primească puterea dumnezeiască de a fi martorii Lui. Apoi El a fost ridicat la cer dinaintea lor, într-un nor. Conform Scripturilor, El se va întoarce în același fel și noi vom fi ridicați în nori ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh (1 Tes. 4:17) – nu undeva aici pe pământ.

În Fapte cap. 2 citim relatarea despre revărsarea Duhului Sfânt, așa cum fusese anunțată deja în prorocul Ioel cap. 2 și vestită de Ioan Botezătorul cu următoarele cuvinte: „*El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. (Matei 3:11). Aceasta a fost confirmată și de Domnul nostru: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. (Fapte 1:5). Prima predică ținută după revărsarea Duhului Sfânt, care cuprindea pocăința, credința, botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt, este modelul valabil pentru totdeauna în Biserica lui Dumnezeu. Ca urmare a vestirii, trei mii de credincioși au fost adăugați în acea zi. Urmează apoi patru caracteristici distinctive ale Bisericii primare: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii* (Cina Domnului) *și în rugăciuni*”. (Fapte 2:42).

Învățătura apostolilor era în deplină concordanță cu ceea ce au spus mai dinainte prorocii. De aceea Biserica este zidită „...*pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos*”. (Ef. 2:20).

Pentru cei ce fac parte din adevărata Biserică a Dumnezeului celui viu, a fost și este încă foarte important să creadă doar ceea ce spune Scriptura și să se țină strâns de ceea ce învață ea. Mireasa Mielului (Apoc. 19:7) este o Mireasă a Cuvântului și ea nu are absolut nimic a face cu tâlcuirile personale (2 Petru 1:20). În Apoc. 21:2, Ioan a văzut coborându-se Noul Ierusalim, gătit ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. Cetatea sfântă are un zid cu 12 porți, pe care sunt scrise numele celor 12 seminții ale lui Israel. Zidul are 12 temelii de piatră care poartă numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

Este bine de știut că Răscumpărătorul are o singură Biserică, care este trupul Lui (1 Cor, 12:12-31), pe care El Însuși o zidește (Matei 16:16-18) și pe care El a răscumpărat-o cu sângele Lui (Ef. 1:7), *„ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*. (Ef. 5:27).

Mesajul acestui ceas premerge a doua venire a lui Hristos

Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica lui Isus Hristos. Făgăduința din Maleahi 4:5-6, care este în legătură cu planul de mântuire și a fost confirmată de Domnul nostru în Matei 17:11 și Marcu 9:12, s-a împlinit în acest timp sub ochii noștri. Prin aceasta, toate lucrurile referitoare la învățătură au fost reasezate în starea corectă de la început și ferice de ochii care o văd. Cuvintele Domnului nostru *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*, s-au împlinit și El ar confirma astăzi: *„Ilie a venit și a așezat din nou toate lucrurile.”*

Conform făgăduinței din Maleahi 3:1, Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos ca un om trimis de Dumnezeu. Domnul nostru a confirmat acest lucru în Matei 11:10: *„Căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»”*. La fel, William Branham s-a ridicat în timpul nostru ca un bărbat trimis de Dumnezeu conform

Maleahi 4:5-6 și a adus mesajul așezării din nou care să premeargă a doua venire a lui Hristos. Acesta conține descoperirea tuturor tainelor din Cuvânt, până la deschiderea celor șapte peceti – cu alte cuvinte: introducerea în întreg planul de mântuire. Fără un mesager, nu ar fi existat nici un mesaj. „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”. (Amos 3.7).

Totuși, astăzi nu se pune doar întrebarea dacă noi credem că Maleahi 4:5-6 s-a împlinit. Acum partea importantă este dacă noi trăim tot ceea ce a învățat mesagerul în predicile sale. Noi mulțumim lui Dumnezeu că, prin harul Lui, putem crede fiecare Cuvânt. Domnul nostru a spus: „Și a zis iudeilor care crezuseră în El: «Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi»”. (Ioan 8:31-32).

Omisiunea tragică a unui singur cuvânt

Pentru clarificare, următorul lucru trebuie spus încă o dată: fratele Branham a mărturisit de multe ori că pe 11 iunie 1933 lui i-au fost spuse următoare cuvinte din stâlpul de lumină, vizibil pentru toți cei ce urmăreau serviciul de botez: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”**.

De șaptesprezece ori a repetat în predicile sale ceea ce i-a fost spus, iar în 10 februarie 1960 chiar a adăugat: **„Nu că eu voi fi un premergător, ci mesajul va premerge”**. Aceste cuvinte sunt clare și ușor de înțeles pentru orice ființă rațională și nu ar fi putut fi spuse mai deschis și mai exact.

Versiunea intenționat modificată după plecarea prorocului, sună astfel: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Hristos, la fel vei premerge tu a doua Lui venire.”** Aceasta este versiunea pe care frații din Statele Unite au proclamat-o sus și tare, au tipărit-o în cărțile lor și chiar au gravat-o pe ușa noii case a fratelui Branham din Tucson. Din această versiune falsificată lipsește cuvântul cel mai important, și anume „mesajul”

Stâlpul de foc

(traducerea textului de sub fotografia fr. Branham)

William Marrion Branham

Stâlpul de foc de deasupra capului fratelui Branham a fost fotografiat la Huston, Texas, în ianuarie 1950 și l-a însoțit de la nașterea sa în 1909. În anul 1933, în timpul unei servicii de botez în râul Ohio din Jeffersonville, Indiana, această ființă supranaturală a apărut înaintea sutelor de oameni, spunându-i: „Așa cum Ioan a premers prima venire a lui Hristos, tu vei premerge a doua Lui venire”.

care trebuia să fie premergătorul. Textul falsificat a fost scris și sub fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham, în fața căreia fanaticii se închină, așa cum am văzut în ultimul timp.

Indiferent ce cuvânt este adăugat sau scos, Satan reușește întotdeauna să schimbe înțelesul, falsificându-l de-a binelea. Fiecare adevărat copil al lui Dumnezeu **lasă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu exact așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu, la fel și cuvintele care i-au fost spuse fratelui Branham din lumina supranaturală.**

Acum se descoperă într-adevăr dacă noi **credem cu adevărat și primim** ceea ce a spus îngerul Domnului în 11 iunie 1933 **sau dacă noi credem versiunea falsificată.** Cine nu crede adevărul este, și în acest caz, osândit de Dumnezeu să creadă minciuna (2 Tes. 2:11). Doar Cuvântul curat este adevărul; orice modificare este o minciună. Rămâne adevărat faptul că „...*nicio minciună nu vine din adevăr*”. (1 Ioan 2:21b). Mereu sunt întrebat dacă pot rămâne tăcut în fața acestor dezvoltări greșite. Sunt conștient de responsabilitatea pe care o am înaintea lui Dumnezeu; totuși eu nu pot schimba nimic – numai Dumnezeu o poate face.

Domnul cel Înviat mi-a poruncit cu glasul Său pătrunzător să predic Cuvântul Lui, și exact aceasta am făcut în ultimii 50 de ani. La fel, conform însărcinării primite din partea Domnului, am împărțit hrana duhovnicească pe care fratele Branham a depozitat-o și care este conținută în predicile sale. Ambele însărcinări au fost confirmate de fratele Branham prin descoperire dumnezeiască și cu acea ocazie el m-a binecuvântat prin punerea mâinilor. Această slujbă este în legătură directă cu trimiterea unui proroc, cu adevăratul mesaj și cu Dumnezeu. Împreună cu toți cei aleși eu cred ceea ce a fost spus în 11 iunie 1933: „... **la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos**”. Noi respingem versiunea falsificată ca fiind o înșelăciune a Satanei. Cu toate acestea, versiunea falsificată este folosită de mulți ca o justificare pentru respingerea celui ce poartă mesajul. **Până la urmă, oricine crede că fratele Branham personal a fost premergătorul, nu poate crede că mesajul pe care l-a adus el continuă să premeargă a doua venire a lui Hristos, chiar și după trecerea lui din viață.**

Consecința tragică a folosirii greșite a darurilor Duhului

Pe deasupra, o a doua problemă a slujit ca o lecție dureroasă pentru noi.

După ce în mai 1949 am trăit botezul cu Duhul Sfânt într-o biserică a evangheliei depline din Hamburg, a urmat trăirea adunărilor binecuvântate din bisericile pentecostale independente. După o predică, noi toți eram într-o mare așteptare ca Duhul lui Dumnezeu să ne vorbească prin darurile Duhului – vorbiri în limbi, tălmăcirii ale limbilor și prorocii.

În anii 1950, noi am primit mesajul și am permis acestuia să ne corecteze în toate învățăturile, așa cum le-a vestit fratele Branham în mod biblic – fie că a fost vorba despre dumnezeire, botezul în apă, cina Domnului și altele. Biserica a crescut și noi am continuat să trăim mișcarea Duhului. După predică, fiecare aștepta în mod special să iasă prorociile. Doar este scris: „*Nu disprețuiți prorociile*”. Dar la fel este scris: „*cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun*”. (1 Tes. 5:20-21). Când frații și surorile erau chemați pe nume ca având nevoie de rugăciune, noi ne gândeam că era la fel ca pe vremea fratelui Branham: în rândul de rugăciune de după adunările lui erau oameni pe care el nu-i cunoștea și Dumnezeu îi arăta în viziuni numele lor, de unde veneau și care era necazul lor. Pe când aici, purtătoarea darului cunoștea frații și surorile pe care ea îi chema, așa cum ne-am dat seama mai târziu. Nimănui nu i-a trecut vreodată prin minte că ceva greșit, o imitație, s-a strecurat înăuntru.

Într-o prorocie am fost chemat la sfârșit să așez în slujbă un cuplu căsătorit. Am făcut-o fără ezitare. Apoi a venit ziua de 18 noiembrie 1978. Era pe la ora 10:00 când Domnul mi-a vorbit cu glas puternic, poruncitor: „**Slujitorul meu, cercetează cartea Faptelor și vezi dacă a fost pus vreodată în slujbă un bărbat împreună cu soția lui**”.

Imediat mi-am luat Biblia și am cercetat cartea Faptelor așa cum îmi poruncise Domnul. A trebuit să descopăr că nici un apostol nu a fost chemat împreună cu soția lui și nici chiar cei șapte bărbați care trebuia să se ocupe de săraci nu fuseseră chemați împreună cu

soțiile lor. Doar frați au fost așezați în cele cinci slujbe ca apostoli, proroci, învățători, păstori și evangheliști. În clipa când m-am dus cu această observație la purtătoarea darului menționată mai sus, atitudinea ei s-a schimbat: în loc să se supună sub mâna puternică a lui Dumnezeu și să accepte corectura, a izbucnit mânia Satanei împotriva mea. Am fost amenințat că eu personal, slujba mea și întreaga lucrare vor fi distruse. De atunci, slujitorul lui Dumnezeu a fost numit preacurvar, impostor, înșelător, etichetat chiar ca Antihrist și multe altele. Cum ea era privită cu mare cinste datorită darului de prorocie, mulți au ascultat-o și au crezut-o, inclusiv frații din Statele Unite și Canada.

Mulți i s-au alăturat și au întors spatele bisericii; doar puțini au rămas credincioși, iar lucrarea misionară a suferit pagube mari în toată lumea. În acel timp predicasem deja mesajul în 85 de țări. Părea să fie sfârșitul slujbei mele. De aceea, pe 16 iunie 1979 am vrut să-mi pun capăt zilelor în valurile care urmau mareei din Marea Nordului. Cu toate acestea, o întrebare ardea în inima mea frântă de durere și de aceea m-am rugat: „Scumpe Domn, eu vin acum la Tine. Spune-mi, de ce au venit toate acestea peste mine”. În clipa următoare, s-a întâmplat: dintr-un trăsnet, care a venit de sus drept spre partea mea dreapta și a crescut în intensitate, mi-au fost spuse aceste cuvinte cu o rezonanță pătrunzătoare: „Pentru că ai ascultat de glasul nevestei tale!” Viu este Domnul că acesta este adevărul.

Așa cum este cunoscut tuturor celor ce sunt în mesaj, pe 2 aprilie 1962 Domnul mi-a dat, cu un glas poruncitor, îndrumări precise pentru slujbă: printre ele era trimiterea de a merge în alte orașe să predic Cuvântul Lui, să nu înființez biserici locale, să nu public o carte de cântări, și altele. În decursul anilor care au urmat, El mi-a vorbit de mai multe ori cu glas audibil atunci când trebuia luate decizii importante, așa cum este relatat în scrisorile circulare anterioare. Totuși, în acea împrejurare deosebită, mânia lui Dumnezeu a putut fi simțită în fiecare din cele nouă cuvinte care au fost spuse cu glas tunător. Ca lovit de trăsnet am căzut atunci pe partea stângă. Când m-am întors în camera unde eram cazat, am îngenunchiat, mi-am

deschis Biblia și ochii mei s-au oprit pe aceleași cuvinte adresate de Dumnezeu lui Adam în Geneza 3:17.

Am înțeles că acea corectură pe care mi-a dat-o Dumnezeu însuși a fost la fel de necesară ca cea dată lui Adam, care a ascultat de glasul Evei după ce aceasta intrase sub influența șarpelui. Pavel a scris despre aceasta: „*Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii*”. (1 Tim. 2:11-14).

Așa cum a fost atunci în domeniul firesc, când au apărut două semințe total diferite din cauza înșelării Evei, la fel este acum în domeniul duhovnicesc cu Biserica. De exemplu, unii sunt recunoscători pentru chemarea dumnezeiască și continuarea slujbei; alții o neagă și o batjocoresc. Unii se bucură că mesajul este purtat în întreaga lume; alții cred că totul s-a încheiat cu fratele Branham.

Dar pe cât de sigur a fost căderea în păcat o parte a planului lui Dumnezeu, pe atât de sigur sunt toate în voia îngăduită a lui Dumnezeu la sfârșitul timpului de har. Fără căderea în păcat prin amăgirea Evei, nu ar fi intrat în vigoare planul de răscumpărare făcut înainte de întemeierea lumii. Fără lucrurile care s-au petrecut în timpul nostru prin intervenția lui Dumnezeu, nu ar fi fost posibilă desăvârșirea Bisericii Mireasă în absoluta curăție a Cuvântului și lucrării Duhului. În Biserica reșezată totul trebuie să fie în rânduiala corectă, inclusiv slujbele și darurile Duhului. Așa cum a accentuat deseori fratele Branham cu referire directă la Eva, **păcatul originar este necredința. Doar când Eva l-a ascultat pe șarpe, care a pus sub semnul întrebării ceea ce-i spusese Dumnezeu lui Adam, doar atunci n-a mai putut ea face altceva decât să creadă minciuna Satanei. Același lucru s-a repetat în zilele noastre. Mai întâi Satan a aruncat îndoiala asupra chemării slujitorului lui Dumnezeu și asupra cuvintelor care i-au fost spuse, iar apoi el a făcut credibile argumentele lui înșelătoare. Așa a avut loc înșelarea la început și așa se petrece până la sfârșit.**

Dacă în rai nu ar fi avut loc nicio cădere în păcat, atunci noi nu am fi auzit nimic despre planul de răscumpărare. Totul a fost rânduit mai înainte de întemeierea lumii. La fel, numele noastre au fost scrise

înainte de întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat (Apoc. 13:8). Dar de când a avut loc amăgirea, o sămânță rea a fost semănată în toată lumea și s-a ridicat o vrăjmășie între cele două semințe (Gen. 3:15), o ură care merge dincolo de moarte. Printre cei înșelați nu se aude nimic despre împăcare. După ce a fost depășită linia, se pare că nu mai există cale de întoarcere. Totuși, judecata finală trebuie lăsată în seama lui Dumnezeu. Amăgirea Evei a dus la nașterea seminței false, și anume Cain, pe care Domnul nu l-a primit; doar Abel și jertfa lui au fost primite de El. Dumnezeu primește doar sămânța Lui, fiii și fiicele Lui cu adevărat născuți din nou. Sămânța Lui sunt fiii împărăției – grâul. „*O sămânță de oameni Îi va sluji...*” (Ps. 22:30).

Secerișul este copt și Domnul va strânge doar grâul Lui în hambarele Sale (Mat. 3:12). Eu sunt recunoscător lui Dumnezeu care mi-a arătat câmpul de grâu foarte copt în care nu era nicio neghină. La urma urmei, Domnul nostru a spus în Matei 13:39-43 că mai întâi va fi strânsă neghina. Cuvântul-sămânță a fost semănat, a răsărit în toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă și ajunge la deplina maturitate. Cu adevărat, curând noi ne vom putea spune unul altuia: „*Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit*” (Apoc. 19:7).

Este decizia finală?

Toți cei ce rămân în înșelăciune trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Ei cred, conform versiunii falsificate, că odată cu prorocul și-a găsit și mesajul sfârșitul înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos. La fel, ei neagă chemarea dată de Domnul Însuși și care a fost confirmată de proroc. Din punctul lor de vedere totul este încheiat; unii susțin chiar că Mielul a părăsit deja scaunul harului, că Domnul a venit și îi pretinde pe ai Săi și multe alte lucruri. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, adevăratul mesaj este încă predicat în conformitate cu Biblia și tot ceea ce a spus prorocul este așezat în

mod armonios la locul potrivit. Sfânta Scriptură a fost „absolutul” pentru fratele Branham și la fel este și pentru noi, singurul absolut.

Fratele Branham a menționat Apocalipsa 22:18-19 de peste o sută de ori, accentuând că nimic nu poate fi adăugat sau scos din Cuvânt și că Satana a adăugat un singur cuvânt când a vorbit Evei, având ca rezultat moartea. *„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Hristos”*. (2 Cor. 11:3). Oricine adaugă sau scoate ceva din Cuvânt este sub influența șarpelui, a fost înșelat și nu mai are absolut nicio parte la pomul vieții. Merită să citiți ceea ce a spus fratele Branham cu o râvnă sfântă despre această temă. Redăm doar trei citate din multele pe această temă. Pe 1 februarie 1956, el a spus: **„Celui ce scoate sau adaugă ceva la ceea ce este scris în această Carte, Dumnezeu îi va șterge numele din Cartea vieții”**. Pe 12 noiembrie 1961 el a spus: **„A arătat că numele lui este scris acolo, e-n ordine, dar va fi șters”**. Și pe 18 aprilie 1965: **„Noi vrem ceea ce a spus Dumnezeu la început și orice este adăugat sau scos din el, face ca numele vostru să fie șters din Cartea vieții”**. În Matei 4:4 Domnul nostru a răspuns ispititorului cu aceste cuvinte: *„Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»”*.

Dumnezeu a călăuzit în așa fel ca eu să pot așeza biblic citatele care sunt greu de înțeles. Nu este nici o problemă, nici chiar cu Apocalipsa 10, dacă se citesc capitolele 8 și 9 și apoi capitolul 11. Până la urmă, este întotdeauna Același care S-a descoperit lui Moise și poporului lui Israel în stâlpul de foc și în nor și i-a însoțit timp de 40 de ani (Ex. 40:34-38). Pe 28 februarie 1963, când prorocul era încă pe pământ, Același S-a descoperit în slujba fratelui Branham în nor, atunci când șapte tunete au zguduit întreaga regiune. El este Același care Se va coborî ca înger al legământului în Apocalipsa 10 și va pune un picior pe pământ și unul pe mare. Noi nu putem fi destul de recunoscători pentru că Dumnezeul cel credincios ne-a dăruit înțelegerea pentru concordanța deplină între Cuvântul scris și mesajul predicat!

Învățăturile false nu pot fi așezate biblic în niciun fel! Dar toți cei ce prezintă învățături străine sunt de acord într-un punct, și anume, în dorința de a distruge influența divină a slujitorului chemat de Dumnezeu și de a-l prezenta ca nefiind demn de încredere prin defăimare, cu scopul de a-și putea continua programul lor. **Ei au în comun și acest lucru: ei cred că textul falsificat este adevărat și că textul adevărat este fals.**

În pofida tuturor acestor lucruri, Domnul zidește Biserica Lui și porțile iadului nu o vor birui. Există doar o singură Biserică adevărată în mesaj și aceasta este Mireasa Cuvântului. Oricine crede niște descoperiri deosebite sau multele răstălmăciri este sub influența celui rău, este în afara Cuvântului și nu face parte din Biserica Mireasă. Dar toți adevărații copii ai lui Dumnezeu din întreaga lume care s-au rătăcit sub influența greșită a distrugerii planificate, vor găsi acum drumul înapoi și vor crede **că mesajul pe care l-a adus prorocul premerge încă a doua venire a lui Hristos până când și ultimul va fi chemat.**

Fratele Branham a atins de mai multe ori un punct important: mulți vorbesc despre ce a făcut Dumnezeu în trecut și privesc spre ce va face El, dar trec pe lângă ce face El în prezent. În cele din urmă, ce a făcut El ne pune în legătură cu ce face El chiar acum și ne pregătește pentru ce va face El.

Biruitoarul de la Golgota desăvârșește lucrarea Lui de răscumpărare în ai Săi. La sfârșit se vor împlini și următoarele cuvinte, pe care Pavel în prima lui călătorie misionară, le-a adresat celor ce nu credeau: **„Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare pe care n-o veți crede nicidecum dacă v-ar istorisi-o cineva”.** (Fapte 13:41).

La ce s-a referit Pavel atunci când a făcut comparația cu disprețuitorii? La Numeri 16, unde mai mulți bărbați cu vază din popor s-au strâns împotriva lui Moise și Aaron. Moise s-a aruncat cu fața la pământ și s-a rugat, zicând: **„De aceea te aduni tu și ceata ta împotriva Domnului! Căci cine este Aaron, ca să cârțiți împotriva lui?”** (vers. 11).

Moise i-a chemat, dar ei n-au vrut să vină și au spus: „*Crezi că poți să iei ochii oamenilor?*” Evenimentele s-au derulat în continuare; atunci Moise i-a numit pe cei din ceata lui Core „*oameni răi*” și a pronunțat judecata: „....atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul”. (vers. 30). Deci, nu disprețuitori ai prorocului sau ai celui ce trebuie să ducă cuvintele prorocului, ci disprețuitori ai Domnului Dumnezeu. Aceasta este o lecție importantă. Moise putea spune: „*Cel ce Se numește «Eu sunt», m-a trimis la voi*”. (Exod 3:14). El avea o chemare, o însărcinare în legătură cu planul de mântuire și el a pus cuvintele lui Dumnezeu în gura lui Aaron (Exod 3:15). Disprețuitorii nu i-au disprețuit pe Moise și Aaron; ei L-au batjocorit și L-au disprețuit pe Dumnezeu.

Aceasta a vrut să spună Pavel atunci când a vorbit despre disprețuitori în legătură cu lucrarea pe care Dumnezeu urma s-o facă în zilele noastre. Cu adevărat acel cuvânt a fost scris pentru zilele noastre. Nu mesagerul și nu purtătorul mesajului sunt huliți, ci Dumnezeu, Cel care a dat o însărcinare legată de planul de mântuire. Cei ce cred cu adevărat trimiterea prorocului nu pot face altceva decât să creadă că mesajul va împlini scopul pentru care a fost trimis. Cei ce nu acceptă o trimitere și însărcinare dumnezeiască sunt disprețuitori ai lui Dumnezeu, din gura Căruia a ieșit însărcinarea.

Pe cât de sigur Domnul a vorbit, aducând totul la existență prin Cuvântul Său Atotputernic și a încheiat lucrarea de creație, pe atât de sigur Își încheie El lucrarea de răscumpărare în ceata celor întâi născuți cumpărați prin sângele Său, conform făgăduințelor din Cuvânt și prin puterea Duhului Sfânt. „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui* (Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ – vers. în lb. engleză)”. (Rom. 9:28).

În ultima fază, când ploaia timpurie și târzie vor cădea în același timp, când va avea loc ultima mișcare a Duhului și puterea lui Dumnezeu se va manifesta în mod vizibil, atunci toți adevărații credincioși vor fi o inimă și un suflet – în mesajul, în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu – așa cum a fost la început, la Cincizecime.

Ceea ce a scris Pavel în Romani 8:31-39 se aplică celor aleși, care nu se pun de partea pârâșului: „*Cine va ridica pârâ împotriva*

aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!” Biruatorii rămân sub sângele Mielului și Cuvântul este mărturia lor. Ei cred fiecare Cuvânt, de la primul până la ultimul capitol, fie că este scris în Maleahi 4, Luca 17, în Matei 24:14, în versetul 24 sau în versetele 45-47, fie în Matei 25:1-10 sau Apocalipsa 10.

Cu tristețe o spunem, pârâșul și înșelătorul întregii lumi va fi aruncat jos pe pământ doar la sfârșit. Totuși aleșii nu pot fi înșelați. Doar la răpire și la anunțarea Împărăției de o mie de ani se va împlini Apocalipsa 12:7-11: *„Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte»”.*

Ultima perioadă

Spre seară s-a făcut lumină. Cu fiecare învățătură fondată biblic, lumina supranaturală strălucește mai puternic și noi putem umbla în lumina Cuvântului descoperit. *„Căci Dumnezeu, care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”.* (2 Cor. 4:6). Amin.

Domnul l-a luat acasă pe slujitorul și prorocul Său după încheierea însărcinării lui, dar Cuvântul descoperit ne-a fost lăsat nouă. Este mesajul care a ajuns până la capătul pământului. Dumnezeu Însuși S-a îngrijit de toate și Domnul va desăvârși Biserica Sa chemată afară până în ziua revenirii Sale și o va înfățișa înaintea Lui fără prihană (Ef. 5:26); Col. 1:22 și alte versete).

Dumnezeu mi-a acordat marele privilegiu să particip la adunările fratelui Branham în Germania și în Statele Unite. Eu sunt un martor ocular și auditiv al acestei slujbe extraordinare. Eu știu și că el a așteptat ca anumite lucruri să se mai întâmple. Nu vă îngrijorați: tot

ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru Mireasă va avea loc pentru că toate făgăduințele lui Dumnezeu în El sunt „da” și „amin” (2 Cor. 1:18-22). Pentru toți aleșii slujba lui s-a meritat. Eu sunt bucuros în mod deosebit pentru că Dumnezeul cel credincios mi-a îngăduit să-l văd pe fratele Branham când era ridicat într-un nor chiar în momentul trecerii lui din viață, în 24 decembrie 1965. Pe atunci eu eram în Germania și nu auzisem nimic despre accidentul din 18 decembrie și nici nu știam că murise pe 24 decembrie. Și Domnul nostru a fost ridicat la cer într-un nor (Fapte 1:9); la răpire, Mireasa va fi ridicată în nori ca să-L întâlnească pe Domnul (1 Tes. 4:17) și la fel, cei doi proroci din Apocalipsa 11 vor fi ridicați într-un nor (Apoc. 11:12).

Este cunoscut în întreaga lume că am fost apropiat fratelui Branham și slujbei lui timp de 10 ani. Mulți cunosc și ce parte mi-a rânduit Dumnezeu prin harul Lui, ca purtător al mesajului. El a rânduit în așa fel ca după moartea prorocului, eu să fiu primul care a dus mesajul în Europa, Asia și Africa și apoi în întreaga lume, datorită însărcinării dumnezeiești.

Doar pentru informarea dumneavoastră: în timpul vieții fratelui Branham, lumea nu a auzit nimic despre mesaj. În afară de Statele Unite, erau doar trei țări în care frații puneau benzile cu predicile fratelui Branham: în Edmonton, Canada cu fratele Henri Martin, a cărui adresă mi-a fost dată de fratele Branham; în Africa de Sud cu fratele Sydney Jackson; și aici, în Krefeld. Fratele Branham însuși mi-a spus în 11 iunie 1958, în Dallas, Texas: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Fratele Branham mi-a repetat pe 3 decembrie 1962 ceea ce-mi poruncise Domnul pe 2 aprilie și apoi a adăugat „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul ei”. Doar după ce Domnul l-a luat la El pe mesager, a putut mesajul să premerge a doua venire a lui Hristos, pentru că doar atunci toată hrana fusese înmagazinată.

Dumnezeu l-a luat pe prorocul Său Moise; El l-a luat și pe Ilie și pe fratele Branham. Lui Moise i s-a îngăduit să vadă de pe muntele Nebo, țara făgăduită (Deut. 32:44-52), dar adunarea lui Israel a intrat acolo sub conducerea lui Iosua. Cel mai important lucru pentru Iosua a

fost chivotul legământului, pentru că în el era Cuvântul descoperit prorocului. Așa este și astăzi: noi purtăm Cuvântul descoperit și intrăm în țara făgăduită; toți copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit și sunt pecetluiți cu Duhul făgăduit (Ef. 1:13). Adevăratul Dumnezeu nu va pune niciodată pecetea Duhului Sfânt pe cineva care este în rătăcire.

La început, era doar o singură Biserică a mesajului într-o localitate și asta până la sfârșitul anilor '70. Acum sunt multe orașe unde se găsesc diferite biserici care se referă la fratele Branham. Ne putem imagina că „credincioși” care refuză să aibă părtășie aici pe pământ, care nu vor să participe împreună la servicii și nici să ia cina Domnului unul cu altul vor putea sta atunci împreună la ospățul de nuntă al Mielului? Cu siguranță, nu!

Dar acum, după această expunere, toți cei de aici și din întreaga lume au ocazia să-și corecteze atitudinea și decizia. Acum se descoperă, ca în zilele lui Moise, dacă noi facem parte din Biserica chemată afară sau dacă noi ne însoțim cu cei ca Datan și Core sau cum a fost în zilele lui Pavel, cu Imeneu și Filet (2 Tim. 2:15-18). Acum se descoperă dacă cel ce conduce o adunare îl respinge pe omul rânduit pentru acest ceas, așa cum, de exemplu, Diotref l-a respins pe apostolul Ioan atunci. Închipuiți-vă, conducătorul unei biserici a respins pe apostolul Ioan (3 Ioan 9-10)! Câți „Diotrefi” sunt astăzi care se auto-proclamă păstori dar nu au fost așezați de Dumnezeu? Nu este valabil pentru totdeauna ceea ce a spus Domnul nostru despre cei pe care El i-a chemat și i-a trimis? **„Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”.** (Ioan 13:20). Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește; mai știu că scrisorile circulare pe care le scriu nu sunt confidențiale, ci ele sunt adresate Bisericii din însărcinarea lui Dumnezeu. Domnul Însuși se va îngriji ca o restituire în dublă măsură să aibă loc în Mireasă, așa cum a fost cu Iov (Iov 42; Iacov 5). Timpul este aproape. În pofida slăbiciunilor și afecțiunilor mele omenești, am făcut totul în slujba mea conform poruncii Domnului și m-am conformat celor scrise în 2 Timotei 4:2:

„Propovăduiește Cuvântul; stăruie asupra lui la timp și nelatimp...”. Acest verset are o semnificație deosebită pentru mine pentru că Domnul Însuși mi-a poruncit în anul 1980 să-l citesc și să predic doar ceea ce este scris în Cuvânt. Și fratele Branham a așezat același verset în piatra de temelie a tabernacolului din Jeffersonville în anul 1933.

Mărturia mea este la fel ca cea a lui Pavel: *„Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus”*. (2 Cor. 4:5).

Revenirea lui Hristos este foarte aproape; semnele timpului de sfârșit o arată. Astfel se împlinește și Matei 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Noi trăim acum în generația timpului de sfârșit, în ultima fază dinaintea revenirii lui Hristos. Tot ce a fost prevestit în prorocia biblică, fie războaie, cutremure, foamete, scumpete, dezastre naturale, etc., se împlinește sub ochii noștri. Domnul ne-a spus dinainte: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. (Luca 21:28).

O jumătate de secol în jurul Pământului

În amintirea plină de recunoștință a primei mele călătorii misionare în India, din octombrie 1964, doresc să arunc o scurtă privire în trecut.

De atunci, am predicat de mai multe ori în 23 de orașe ale acestei întinse țări și în octombrie anul acesta, dacă Domnul va îngădui, mă voi imbarca în cea de douăzeci și cincea călătorie într- acolo.

În ultimii 50 de ani, mi-a fost îngăduit să predic Cuvântul în peste 600 de orașe din peste 140 de țări, incluzând Moscova și Beijing, Cairo și Damasc, doar pentru a numi câteva din ele. Milioane de oameni au putut fi ajunși prin programe de radio și televiziune, iar în câteva țări aceste programe se transmit și astăzi.

Pe continentul african, recolta este deosebit de bogată. Mii de credincioși se adună în multe orașe la adunările regulate.

Este binecunoscut că noi am putut inaugura propriul nostru locaș de închinare în aprilie 1974. Apoi a venit 18 iulie 1976 când Domnul mi-a vorbit cu glas puternic: „Slujitorul Meu, du-te pe proprietatea alăturată, dedică-o Mie și construiește pe ea...”. Mi-am făcut loc printre boscheți, am îngenunchat și am dedicat Domnului terenul acela. În anii următori au fost construite clădirile misiunii pentru cazarea oaspeților din alte orașe care veneau de departe pentru a participa la serviciile din biserică. Clădirile găzduiesc de asemenea tipografia și biroul de expediție.

Eu sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru Centrul de Misiune. Aici ținem adunări speciale în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni; oameni din toată Europa și de peste ocean vin să asculte Cuvântul, iar mii de oameni de pe întreg pământul li se alătură prin transmisiile directe prin Internet. Fie că predica se ține în Krefeld, în Zürich, în Londra sau Paris, toți oamenii din lume pot asculta și vedea ceea ce face Dumnezeu în prezent. Amos 8:11 s-a împlinit cuvânt cu cuvânt: Dumnezeu a trimis o foamă pentru auzirea Cuvântului Său și masa Domnului este pregătită din abundență.

La fel de recunoscător sunt pentru toți frații care traduc și pentru toți frații slujitori din toate țările care sunt angrenați în împărțirea hranei duhovnicești curate. Astfel se împlinește și Matei 24:45-47 și întreaga Mireasă de pretutindeni poate avea parte de această vestire. Aceste versete din Scriptură mi-au fost spuse de Domnul cu un glas audibil în 19 septembrie 1976. Viu este Dumnezeu că aceste cuvinte sunt adevărate!

În predica „Capodopera” din 5 iulie 1964, fratele Branham a vorbit despre o viziune în care Mireasa a ieșit din cadență și apoi el a văzut cum ea a fost adusă din nou în cadență și în conformitate cu fiecare Cuvânt. Acum, în această fază, are loc o vestire clară a Cuvântului lui Dumnezeu și toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă o ascultă, o cred și rămân cu ea. Ultima chemare răsună: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”. Amin!

Au trecut 49 de ani de când fratele Branham a fost luat la Domnul. Dumnezeu a rânduit pentru Israel în așa fel ca în al cincizecilea an, anul jubiliar, ei să se întoarcă la proprietatea lor. Dumnezeu a făcut lucruri mari pentru nenumărați credincioși în acești 49 de ani. Dar toți credincioșii așteaptă mai mult; ei vor să trăiască restituirea totală, ultima mișcare a Duhului și desăvârșirea. Dumnezeu este credincios. El poate face și din al cincizecilea an din timpul nostru cel mai mare an din planul de mântuire. Noi avem așteptări mari, dar El hotărăște timpul și ceasul. A Lui să fie slava. El nu întârzie niciodată. Amin.

Acum nu vom intra în detaliile evenimentelor din acest timp. Știrile zilnice ne informează pe larg despre multele crize și puncte fierbinți în care sunt tulburări din întreaga lume. Privirea noastră se îndreaptă în mod special spre Orientul Mijlociu și spre Ierusalim, orașul pe care l-a ales Dumnezeu. Timp de peste 3300 de ani Ierusalimul a fost capitala poporului evreu și este menționat în Biblie de peste 700 de ori, dar niciodată în Coran. Dumnezeu Însuși a dat făgăduința în Biblie că va aduce pe poporul Său înapoi în țara părinților lor (Ier. 23:7-8; Ez. 36:24-28; Mica 2:12-13; Țef. 3:19-20; Zah. 2:16-17) și noi putem mărturisi că El a împlinit-o. Va veni timpul când Zaharia 14:16-21 se va împlini și toate neamurile care vor rămâne după ultima mare luptă vor veni la Ierusalim ca să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

Fie ca toți oamenii să-și dea seama că odată cu decizia lor pentru sau împotriva lui Israel, ei vor primi binecuvântarea sau blestemul, așa cum a făgăduit Dumnezeu lui Avraam: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. (Gen. 12:3).

Hai-deți să ținem tare de adevăratul mesaj, căci numai cei ce vor răbda până la sfârșit vor fi încoronați. Conform Romani 11, mai întâi Dumnezeu Își încheie lucrarea cu Biserica dintre neamuri și apoi pe cea cu Israelul. A Lui să fie slava în veci. Amin

„Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!”

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră, puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

- Sâmbătă seara, la ora 20:15
- Duminică dimineața la ora 10:45.

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>
E-mail: volksmission@gmx.de
© E. Frank

În Angola s-au format comunități mari și toate sunt în legătură cu noi. Fotografia îi arată pe credincioși ascultând transmisia directă prin Internet a adunării din Londra.

În luna august, fratele Frank a vizitat Rwanda și Etiopia. Fotografia este făcută la adunarea din Kigali, Rwanda.

În primul sfârșit de săptămână din octombrie, 2014, credincioși din 15 țări s-au adunat la Krefeld. Așa cum puteți vedea din fotografie, sala principală și balconul sunt pline cu oameni. Chiar și sala de mese de la subsol a fost plină cu frați și surori care au urmărit serviciul „live” pe un ecran, așa cum se vede în fotografia următoare. Serviciile sunt ținute în limba germană și sunt traduse simultan în alte douăsprezece limbi. Prin Internet, adunările pot fi văzute și auzite „live” în toată lumea. Mulțumim lui Dumnezeu pentru toți traducătorii.

De acum zece ani masa cu predicile fratelui Branham traduse arată în felul acesta. Preocuparea mea principală a fost ca mai întâi să traduc în limba germană toate predicile ținute după deschiderea pecetilor. Astăzi sunt mult mai multe.

Am urmat ambele porunci pe care mi le-a dat Domnul: să predic Cuvântul și să împart hrana până vine Domnul

